

31966L0402

11.7.1966

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

125/2309

DYREKTYWA RADY
z dnia 14 czerwca 1966 r.
w sprawie obrotu materiałem siewnym roślin zbożowych

(66/402/EWG)

RADA EUROPEJSKIEJ WSPÓLNOTY GOSPODARCZEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43 i 100,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Zgromadzenia (¹),

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego,

a także mając na uwadze, co następuje:

produkcja zbóż zajmuje istotne miejsce w rolnictwie Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej;

uzyskanie zadowalających efektów w uprawie roślin zbożowych zależy w dużej mierze od stosowania odpowiedniego materiału siewnego; w tym celu niektóre Państwa Członkowskie stosowały pewne ograniczenia w obrocie materiałem siewnym roślin zbożowych, dopuszczając jedynie wprowadzenie do obrotu materiału siewnego o wysokiej jakości; państwa te są w stanie wykorzystać doświadczenia systematycznych selekcji roślin, dokonywanych od wielu dziesiątków lat i osiągnęły wyniki w rozwoju wystarczająco stabilnych i jednolitych odmian roślin zbożowych które, z uwagi na ich cechy, zapowiadają się na posiadające wielkie znaczenie dla zamierzonych celów;

zostanie osiągnięta większa produktywność w uprawie roślin zbożowych we Wspólnocie, jeśli przy wyborze odmian dopuszczonych do obrotu, Państwa Członkowskie zastosują jednolite zasady, tak rygorystyczne jak jest to możliwe;

uzasadnionym jest jednak ograniczanie wprowadzania obrotu niektórymi odmianami tylko wtedy, jeżeli hodowca może być pewien co do rzeczywistego otrzymania materiału siewnego tych odmian;

niektóre Państwa Członkowskie stosują w tym celu systemy kwalifikacji, których zamierzeniem jest, w drodze urzędowych inspekcji, zagwarantowanie tożsamości i czystości odmianowej;

systemy takie już istnieją na poziomie międzynarodowym; Organizacja Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa zaleca minimalne normy dla kwalifikacji materiału siewnego kukurydzy w krajach europejskich i śródziemnomorskich; Organizacja Współpracy Gospodarczej i Rozwoju ustanowiła system kwalifikacji odmianowej materiału siewnego traw będących przedmiotem obrotu międzynarodowego;

pożądanym jest ustanowienie jednolitego systemu kwalifikacji dla Wspólnoty opierając się na doświadczeniu wynikającemu ze stosowania takich systemów;

taki system powinien być stosowany zarówno w przypadku obrotu między Państwami Członkowskimi, jak i w obrocie krajowym;

zgodnie z ogólną zasadą, materiał siewny roślin zbożowych powinien zostać dopuszczony do obrotu tylko, jeśli został on poddany urzędowemu badaniu i zostały zakwalifikowany, zgodnie z zasadami kwalifikacji, jako elitarny materiał siewny lub kwalifikowany materiał siewny; wybór określenia technicznego „elitarny materiał siewny” i „kwalifikowany materiał siewny” jest oparty na już istniejącej terminologii międzynarodowej;

materiał siewny roślin zbożowych, które nie są wprowadzane do obrotu, z uwagi na ich niewielkie znaczenie gospodarcze nie powinien podlegać przepisom obowiązującym we Wspólnocie; Państwa Członkowskie muszą zachować prawo stosowania szczególnych przepisów w odniesieniu do takiego materiału;

przepisy Wspólnoty nie powinny być stosowane dla materiału siewnego, przeznaczonego na wywóz do państw trzecich;

w celu polepszenia nie tylko jakości genetycznej materiału siewnego roślin zbożowych we Wspólnocie, ale także jego cech zewnętrznych, muszą być ustanowione pewne wymagania, odnoszące się do czystości analitycznej, zdolności kiełkowania i stanu zdrowotności;

(¹) Dz.U. 109 z 9.7.1964, str. 1760/64.

w celu zapewnienia tożsamości materiału siewnego muszą zostać ustanowione przepisy Wspólnoty dotyczące pakowania, pobierania prób, plombowania i znakowania; stosowane etykiety powinny zawierać szczegółowe informacje, niezbędne zarówno dla inspekcji urzędowej, jak i dla hodowców oraz powinny jasno przedstawiać charakter kwalifikacji;

niektóre Państwa Członkowskie potrzebują mieszanek materiału siewnego roślin zbożowych kilku gatunków do celów specjalnych; w celu uwzględnienia tych potrzeb, Państwa Członkowskie powinny zostać upoważnione do zatwierdzania takich mieszanek z zastrzeżeniem niektórych warunków;

w celu zagwarantowania, że zarówno wymagania dotyczące jakości materiału siewnego jak i przepisów zapewniających tożsamość materiału siewnego podczas wprowadzania do obrotu są spełnione, Państwa Członkowskie muszą wprowadzić przepisy o przeprowadzaniu odpowiednich kontroli;

materiał siewny spełniający te wymagania nie powinien, bez uszczerbku dla przepisów art. 36 Traktatu, podlegać żadnym ograniczeniom handlowym za wyjątkiem tych ustanowionych w przepisach Wspólnoty, oprócz tych przypadków, kiedy przepisy Wspólnoty ustanawiają progi tolerancji w odniesieniu do organizmów szkodliwych;

w pierwszym etapie, aż do ustanowienia wspólnego katalogu odmian, stosowane ograniczenia powinny obejmować w szczególności prawo Państw Członkowskich do ograniczania obrotu kwalifikowanym materiałem siewnym do tych odmian, które mają znaczenie dla uprawy i użycia na ich własnych terytoriach;

pod pewnymi warunkami, materiał siewny rozmnażany w innym kraju z materiału siewnego kwalifikowanego w Państwie Członkowskim powinien zostać uznany za równoważny z materiałem siewnym rozmnażanym w tym Państwie Członkowskim;

z drugiej strony, powinny zostać przyjęte przepisy w celu dopuszczenia do obrotu w obrębie Wspólnoty materiału siewnego roślin zbożowych zebranego w państwach trzecich tylko wtedy, gdy materiał siewny spełnia takie same warunki jak materiał siewny urzędowo kwalifikowany w obrębie Wspólnoty i zgodny z zasadami stosowanymi we Wspólnocie;

w okresach, w których występują trudności w uzyskiwaniu dostaw kwalifikowanego materiału siewnego różnych kategorii, może zostać czasowo dopuszczony do obrotu materiał siewny spełniający mniej rygorystyczne wymagania;

w celu ujednoczenia stosowanych w różnych Państwach Członkowskich technicznych metod kwalifikacji oraz w celu umożliwienia dokonania w przyszłości porównań między materiałem siewnym kwalifikowanym w obrębie Wspólnoty i tym pochodzącym z państw trzecich, powinny być prowadzone pola testowe w Państwach Członkowskich, aby możliwe było

dokonywanie corocznych ostatecznych kontroli materiału siewnego należącego do różnych kategorii „kwalifikowanego materiału siewnego”;

Komisji powinno zostać powierzone zadanie przyjęcia niektórych środków do stosowania niniejszej dyrektywy; w celu ułatwienia wdrożenia proponowanych środków, powinna zostać zapewniona procedura ścisłej współpracy między Państwami Członkowskimi a Komisją w obrębie Stałego Komitetu ds. Nasion i Materiału Rozmnożeniowego dla Rolnictwa, Ogrodnictwa i Leśnictwa,

PRZYJMUJĘ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa dotyczy materiału siewnego roślin zbożowych będącego przedmiotem obrotu w obrębie Wspólnoty.

Artykuł 2

1. Do celów niniejszej dyrektywy, będą stosowane następujące definicje:

A. Rośliny zbożowe: rośliny następujących gatunków:

<i>Avena sativa</i> L.	owies zwyczajny
<i>Hordeum distichum</i> L.	jęczmień dwurzędowy
<i>Hordeum polystichum</i> L.	jęczmień wielorzędowy
<i>Oryza sativa</i> L.	ryż siewny
<i>Secale cereale</i> L.	żyto zwyczajne
<i>Triticum aestivum</i> L.	pszenica zwyczajna
<i>Triticum durum</i> L.	pszenica twarda
<i>Triticum spelta</i> L.	pszenica orkisz
<i>Zea mays</i> L.	kukurydza zwyczajna

B. Odmiany, mieszańce i linie wsobne kukurydzy:

- odmiany obcopolne: odmiany dostatecznie jednolite i stabilne;
- linia wsobna: linia dostatecznie jednolita i stabilna, otrzymana albo w drodze sztucznego samozapylenia poparte go prowadzoną przez kilka kolejnych pokoleń selekcją, albo w drodze działań równoważnych;
- mieszaniec prosty: pierwsze pokolenie skrzyżowania, określone przez hodowcę, dwóch linii wsobnych;
- mieszaniec podwójny: pierwsze pokolenie skrzyżowania, określone przez hodowcę, dwóch mieszańców prostych;
- mieszaniec trójliniowy: pierwsze pokolenie skrzyżowania, określone przez hodowcę, linii wsobnej i mieszańca prostego;

- f) mieszańców *top cross*: pierwsze pokolenie skrzyżowania, określone przez hodowcę, linii wsobnej lub mieszańców prostego z odmianą obcopolną,
- g) mieszańców międzyodmianowych: pierwsze pokolenie skrzyżowania, określone przez hodowcę, roślin uprawianych z elitarnego materiału siewnego dwóch odmian obcopolnych.
- C. Elitarny materiał siewny (owies, jęczmień, ryż, pszenica, orkisz, żyto): materiał siewny, który:
- został wyprodukowany na odpowiedzialność hodowcy zgodnie z przyjętymi praktykami zachowywania odmiany;
 - jest przeznaczony do produkcji materiału siewnego mieszczącego się w kategorii „kwalifikowany materiał siewny”, lub kategorii „kwalifikowany materiał siewny pierwszego, pokolenia” albo „kwalifikowany materiał siewny drugiego pokolenia”;
 - stosownie do przepisów art. 4 ust. 1 lit. a), spełnia warunki podane w załącznikach I i II dla elitarnego materiału siewnego; oraz
 - został uznany, w drodze badań urzędowych, za spełniający wyżej podane warunki.
- D. Elitarny materiał siewny (kukurydza):
- Elitarny materiał siewny odmian obcopolnych: materiał siewny, który
 - został wyprodukowany na odpowiedzialność hodowcy zgodnie z przyjętymi praktykami utrzymania odmiany;
 - jest przeznaczony do produkcji materiału siewnego mieszczącego się w kategorii „kwalifikowany materiał siewny”, albo mieszańców *top cross* lub mieszańców międzyodmianowych;
 - stosownie do przepisów art. 4, spełniają warunki podane w załącznikach I i II dla elitarnego materiału siewnego; oraz
 - został uznany, w drodze badań urzędowych, za spełniający wyżej podane warunki.
 - Elitarny materiał siewny linii wsobnych: materiał siewny, który
 - stosownie do przepisów art. 4, spełnia warunki podane w załącznikach I i II dla elitarnego materiału siewnego; oraz
 - został uznany, w drodze badań urzędowych, za spełniający wyżej podane warunki.
 - Elitarny materiał siewny mieszańców prostych: materiał siewny, który
 - jest przeznaczony do produkcji mieszańców podwójnych, mieszańców trójliniowych lub mieszańców *top cross*;
- b) stosownie do przepisów art. 4, spełnia warunki podane w załącznikach I i II dla elitarnego materiału siewnego; oraz
- c) został uznany, w drodze badań urzędowych, za spełniający wyżej podane warunki.
- E. Kwalifikowany materiał siewny (żyto, kukurydza): materiał siewny, który
- pochodzi bezpośrednio z elitarnego materiału siewnego;
 - jest przeznaczony do celów innych niż produkcja materiału siewnego roślin zbożowych;
 - stosownie do przepisów art. 4 ust. 1 lit. b) i art. 4 ust. 2, spełnia warunki podane w załącznikach I i II dla kwalifikowanego materiału siewnego; oraz
 - został uznany, w drodze badań urzędowych, za spełniający wyżej podane warunki.
- F. Kwalifikowany materiał siewny, pierwsze pokolenie (owies, jęczmień, ryż, pszenica, orkisz): materiał siewny, który
- pochodzi bezpośrednio z elitarnego materiału siewnego danej odmiany;
 - jest przeznaczony do produkcji materiału siewnego kategorii „kwalifikowany materiał siewny, drugie pokolenie” lub do celów innych niż produkcja materiału siewnego roślin zbożowych;
 - spełnia warunki przewidziane w załącznikach I i II dla kwalifikowanego materiału siewnego pierwszego pokolenia; oraz
 - został uznany, w drodze badań urzędowych, za spełniający wyżej podane warunki.
- G. Kwalifikowany materiał siewny, drugiego pokolenia (owies, jęczmień, ryż, pszenica, orkisz): materiał siewny, który
- pochodzi bezpośrednio z elitarnego materiału siewnego lub kwalifikowanego materiału siewnego pierwszego pokolenia danej odmiany;
 - jest przeznaczony do celów innych niż produkcja materiału siewnego roślin zbożowych;
 - spełnia warunki podane w załącznikach I i II dla kwalifikowanego materiału siewnego drugiego pokolenia; oraz
 - został uznany, w drodze badań urzędowych, za spełniający wyżej podane warunki.

H. Środki urzędowe: środki podjęte

- a) przez władze państwowe; lub
- b) przez jakąkolwiek osobę prawną prawa publicznego lub prywatnego, działającą na odpowiedzialność państwa; lub
- c) w przypadku działań pomocniczych, które także są pod kontrolą państwa, przez jakąkolwiek osobę zaprzysiężoną do tego celu, pod warunkiem, że osoby wymienione w lit. b) i lit. c) nie osiągają żadnych prywatnych korzyści z prowadzenia takich działań.

2) Państwa Członkowskie mogą:

- a) włączać kilka pokoleń do kategorii elitarnego materiału siewnego oraz dzielić tę kategorię według pokoleń;
- b) ustanawiać, aby nie przeprowadzać urzędowych badań w odniesieniu do laboratoryjnej zdolności kiełkowania i czystości w próbie analitycznej na wszelkich partiach podczas kwalifikacji, chyba że nie ma pewności, że spełnione są odpowiednie przepisy zawarte w załączniku II.

Artykuł 3

1. Państwa Członkowskie stanowią, że materiał siewny roślin zbożowych nie może być dopuszczony do obrotu, jeżeli nie został urzędowo zakwalifikowany jako „elitarny materiał siewny”, „kwalifikowany materiał siewny”, „kwalifikowany materiał siewny pierwszego pokolenia” lub „kwalifikowany materiał siewny drugiego pokolenia” oraz jeśli nie spełnia warunków podanych w załączniku II.

2. Państwa Członkowskie wyznaczają, do celów kwalifikacji i obrotu, maksymalną wilgotność elitarnego materiału siewnego oraz kwalifikowanego materiału siewnego wszystkich rodzajów.

3. Państwa Członkowskie zapewniają, że urzędowe badania są przeprowadzane zgodnie z aktualnymi metodami międzynarodowymi, o ile metody takie istnieją.

4. Państwa Członkowskie mogą ustanawiać odstępstwa od przepisów ust. 1 i 2:

- a) dla materiału siewnego wyhodowanego z pokoleń przed elitarnym materiałem siewnym;
- b) dla badań lub do celów naukowych;
- c) dla pracy selekcyjnej;
- d) dla materiału siewnego przeznaczonego do przetwórstwa, pod warunkiem, że zapewniona jest tożsamość materiału siewnego.

Artykuł 4

1. Państwa Członkowskie mogą jednakże na zasadzie odstępstwa od przepisów art. 3:

a) zezwolić na urzędową kwalifikację i obrót elitarnym materiałem siewnym, który nie spełnia warunków podanych w załączniku II w odniesieniu do zdolności kiełkowania; w tym celu zostają podjęte wszelkie niezbędne działania w celu zapewnienia, że dostawca zapewnia odpowiednią zdolność kiełkowania, co do celów handlowych potwierdza na specjalnej etykiecie z jego nazwiskiem, adresem i numerem referencyjnym partii materiału siewnego;

b) w celu szybkiego udostępniania materiału siewnego kukurydzy, zezwolić na urzędową kwalifikację i obrót do pierwszego nabywcy materiałem siewnym uznanym jako należący do kategorii „elitarny materiał siewny” lub „kwalifikowany materiał siewny”, pomimo faktu nieprzeprowadzenia urzędowego badania w celu sprawdzenia zgodności z warunkami podanymi w załączniku II w odniesieniu do zdolności kiełkowania. Kwalifikacja jest dokonywana jedynie po przedstawieniu tymczasowego raportu analitycznego materiału siewnego i pod warunkiem wykazania nazwiska i adresu pierwszego odbiorcy; zostają podjęte wszelkie niezbędne działania w celu zapewnienia, że dostawca zapewnia zdolność kiełkowania stwierdzoną podczas tymczasowej analizy; zdolność kiełkowania ustala się do celów handlowych, a materiał siewny jest zaopatrzony w specjalną etykietę, na której jest umieszczone nazwisko dostawcy wraz z adresem i numerem referencyjnym partii materiału siewnego.

Niniejsze przepisy nie stosują się do materiału siewnego przywożonego z państw trzecich, oprócz innych przepisów ustanowionych w art. 15 w odniesieniu do rozmnażania poza Wspólnotą.

2. W odniesieniu do materiału siewnego kukurydzy, Państwa Członkowskie mogą obniżyć do 85 % minimalną zdolność kiełkowania, wymaganą zgodnie z załącznikiem II.

Artykuł 5

Państwa Członkowskie mogą, w związku z warunkami podanymi w załącznikach I i II, nakładać dodatkowe lub bardziej surowe wymagania dla kwalifikacji materiału siewnego produkowanego na ich własnych terytoriach.

Artykuł 6

1. Każde Państwo Członkowskie ustanawia urzędowy wykaz odmian roślin zbożowych, dopuszczonych do kwalifikacji na jego terytorium.

2. Odmiana dopuszczona jest do kwalifikacji tylko wtedy, jeśli zostało ustalone w drodze urzędowych lub urzędowo nadzorowanych badań, szczególnie lustracji polowych, przeprowadzanych w ciągu dwóch kolejnych lat, a w przypadku żyta i kukurydzy obcopolnej w ciągu trzech kolejnych lat, że:

- a) w przypadku owsa, jęczmienia, ryżu, pszenicy i orkiszu, odmiana jest dostatecznie jednolita i stabilna; wykaz wskazuje na główne morfologiczne lub fizjologiczne cechy, według których odmiana może być zidentyfikowana;
- b) w przypadku żyta i obcopolnych odmian kukurydzy, odmiana jest dostatecznie jednolita i stabilna; wykaz wskazuje na główne morfologiczne lub fizjologiczne cechy, według których odmiany roślin pochodzących bezpośrednio z materiału siewnego kategorii „kwalifikowany materiał siewny” mogą być między sobą odróżniane;
- c) w przypadku odmian mieszańcowych kukurydzy, linie wsobne są dostatecznie jednolite i stabilne oraz że odmiana powstała w wyniku skrzyżowań określonych przez hodowcę; wykaz powinna wskazywać na główne morfologiczne lub fizjologiczne cechy, według których odmiany roślin pochodzących bezpośrednio z materiału siewnego kategorii „kwalifikowany materiał siewny” mogą być między sobą odróżniane. Jeśli, dla składników rodzicielskich mieszańców lub odmian syntetycznych i zbliżonych do odmian, wymagana jest kwalifikacja elitarnego materiału siewnego, muszą być wskazane główne morfologiczne lub fizjologiczne cechy tych składników.

3. W przypadku mieszańców i odmian syntetycznych, władze odpowiedzialne za dopuszczenie i kwalifikację powinny zostać poinformowane o składnikach rodzicielskich. Państwa Członkowskie powinny zapewnić, że wyniki badań i opis składników rodzicielskich są, na życzenie hodowcy, traktowane jako poufne.

4. Zaakceptowane odmiany są urzędowo sprawdzane w regularnych odstępach czasu. Jeśli zostanie stwierdzone, że nie jest dłużej spełniany jakikolwiek z warunków koniecznych do akceptacji i kwalifikacji, akceptacja powinna zostać unieważniona, a odmiana usunięta z wykazu. Jeśli jedna lub więcej cech drugorzędowych obcopolnych odmian żyta lub kukurydzy uległa zmianie, niezwłocznie zmienia się opis zamieszczony w wykazie.

5. Wykaz ten i wszelkie wprowadzone do niego zmiany są niezwłocznie przesyłane przesłane do Komisji, która informuje o tym pozostałe Państwa Członkowskie.

Artykuł 7

1. Państwa Członkowskie wymagają, aby w celu sprawdzenia odmian i linii wsobnych kukurydzy, oraz w celu zbadania materiału siewnego przeznaczonego do kwalifikacji, były urzędowo pobierane próby zgodnie z odpowiednimi metodami.

2. Do przeprowadzenia badań materiału siewnego przeznaczonego do kwalifikacji, pobierane są próby z partii jednorodnych; maksymalna masa partii i minimalna masa próby są podane w załączniku III.

Artykuł 8

1. Państwa Członkowskie wymagają, aby elitarny materiał siewny i kwalifikowany materiał siewny wszystkich rodzajów były przedmiotem obrotu tylko w formie jednorodnych partii i w zaplombowanych pojemnikach posiadających plomby i oznaczenia, jak określono w art. 9 i 10.

2. W przypadku wprowadzenia do obrotu niewielkich ilości do ostatecznego odbiorcy, Państwa Członkowskie mogą ustanawiać odstępstwa od przepisów ust. 1 w odniesieniu do opakowań, plombowania i oznaczania.

Artykuł 9

1. Państwa Członkowskie wymagają, aby opakowania elitarnego materiału siewnego i kwalifikowanego materiału siewnego wszystkich rodzajów były urzędowo plombowane w taki sposób, że przy ich otwieraniu plomba jest uszkodzana i nie może zostać ponownie nałożona.

2. Opakowań nie plombuje się inaczej niż urzędowo. Jeśli opakowanie jest ponownie plombowane, to data ponownego plombowania i osoba tego dokonująca są odnotowywane na etykiecie wymaganej zgodnie z art. 10 ust. 1.

Artykuł 10

1. Państwa Członkowskie wymagają, aby opakowania elitarnego materiału siewnego i kwalifikowanego materiału siewnego wszystkich rodzajów:

a) były etykietowane na zewnątrz przez założenie urzędowej etykiety sporządzonej w jednym z urzędowych języków Wspólnoty zgodnie z załącznikiem IV; etykieta powinna zostać dołączona do urzędowej plomby; kolor etykiety jest biały dla elitarnego materiału siewnego i niebieski dla kwalifikowanego materiału siewnego i kwalifikowanego materiału siewnego pierwszego pokolenia oraz czerwony dla kwalifikowanego materiału siewnego drugiego pokolenia; w przypadku wymiany materiału siewnego między Państwami Członkowskimi, etykieta powinna zawierać datę nałożenia urzędowej plomby; jeśli jak przewidziano w art. 4 ust. 1 lit. a) i art. 4 ust. 2, elitarny materiał siewny lub materiał siewny kukurydzy nie spełniają wymagań podanych w załączniku II w odniesieniu do zdolności kiełkowania, fakt ten odnotowuje się na etykiecie;

b) posiadały urzędowy dokument, w kolorze tym samym co etykieta, zawierający te same informacje jak te wymagane zgodnie z załącznikiem IV dla etykiet; dokument ten nie jest konieczny, jeśli informacje są wydrukowane na pojemniku w sposób trwały.

2. Państwa Członkowskie mogą:
 - a) wymagać, aby we wszystkich przypadkach umieszczana była na etykiecie data urzędowego plombowania;
 - b) ustanawiać, w przypadku niewielkich paczek, odstępstwa od przepisów ust. 1.

Artykuł 11

Niniejsza dyrektywa nie ogranicza prawa Państw Członkowskich do wymagania, aby w przypadkach innych niż te wymienione w art. 4, pojemniki elitarnego materiału siewnego lub kwalifikowanego materiału siewnego wszystkich rodzajów, zarówno tych wyprodukowanych na ich terytoriach, jak i przywożonych, musiały posiadać etykietę dostawcy, jeśli materiał siewny ma być przedmiotem obrotu na ich terytoriach.

Artykuł 12

Państwa Członkowskie wymagają, aby na urzędowej etykiecie lub na etykiecie dostawcy oraz na pojemniku lub wewnątrz niego został odnotowany każdy zabieg chemiczny, jakiemu został poddany elitarny materiał siewny lub kwalifikowany materiał siewny wszystkich rodzajów.

Artykuł 13

1. Państwa Członkowskie mogą dopuścić do obrotu materiał siewny roślin zbożowych w formie mieszanek złożonych z różnych gatunków materiału siewnego roślin zbożowych, pod warunkiem, że różne składniki mieszanki spełniają, przed zmieszaniem, reguły wprowadzenia do obrotu, mające dla nich zastosowanie.

2. Przepisy art. 8, 9 i 11 oraz art. 10 stosuje się, z zastrzeżeniem, że dla mieszanek materiału siewnego etykieta jest zielona.

Artykuł 14

1. Państwa Członkowskie zapewniają, że elitarny materiał siewny i kwalifikowany materiał siewny wszystkich rodzajów, które zostały urzędowo zakwalifikowane i których pojemniki zostały urzędowo oznakowane i zaplombowane jak zalecono w niniejszej dyrektywie, nie podlegają żadnym ograniczeniom handlowym ze względu na ich cechy, przeprowadzone badania, sposób oznakowania lub plombowania, inne niż te podane w niniejszej dyrektywie.

2. Państwa Członkowskie mogą:
 - a) ograniczyć obrót kwalifikowanym materiałem siewnym owsa, jęczmienia, ryżu, pszenicy lub orkiszu do materiału pierwszego pokolenia;
 - b) w terminie nie późniejszym niż do dnia 1 stycznia 1970 r., dopóki nie zostanie wprowadzony wspólny katalog odmian, ograniczać obrót materiałem siewnym roślin zbożowych do

tych odmian, które są wprowadzone do wykazu krajowego w oparciu o ich przydatność do uprawy i stosowanie na ich terytorium; warunki dotyczące wpisywania do takiego wykazu powinny są takie same dla odmian pochodzących z innych Państw Członkowskich, jak dla odmian krajowych.

Artykuł 15

Państwa Członkowskie stanowią, aby materiał siewny roślin zbożowych wyprodukowany bezpośrednio z elitarnego materiału siewnego lub kwalifikowanego materiału siewnego pierwszego pokolenia, kwalifikowany w jednym z Państw Członkowskich i zebrany w innym Państwie Członkowskim lub w państwie trzecim był uważany za równoważny z kwalifikowanym materiałem siewnym lub kwalifikowanym materiałem siewnym pierwszego albo drugiego pokolenia, zebranymi w kraju, w którym wyprodukowano elitarny materiał siewny lub kwalifikowany materiał siewny pierwszego pokolenia, jeśli taki materiał siewny był poddany inspekcji polowej spełniającej warunki podane w załączniku I, oraz jeśli urzędowe badanie wykazało, że spełnione są warunki podane w załączniku II dla kwalifikowanego materiału siewnego lub kwalifikowanego materiału siewnego pierwszego lub drugiego pokolenia.

Artykuł 16

1. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, stwierdza czy:

- a) w przypadku przewidzianym w art. 15, inspekcje polowe w państwie trzecim spełniają warunki przewidziane w załączniku I;
- b) materiał siewny roślin zbożowych zebrany w państwie trzecim i spełniający te same warunki, dotyczące ich cech i przeprowadzonych badań, dla zapewnienia ich tożsamości, oznaczenia i kontroli, jest równoważny w odniesieniu do elitarnego materiału siewnego, kwalifikowanego materiału siewnego lub kwalifikowanego materiału siewnego pierwszego lub drugiego pokolenia, zebranych w obrębie Wspólnoty i zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy.

2. Do czasu, gdy Rada podejmie decyzję zgodnie z ust. 1, Państwa Członkowskie same podejmują takie decyzje. Prawo to wygasa z dniem 1 lipca 1969 r.

Artykuł 17

1. W celu usunięcia wszelkich tymczasowych trudności w ogólnym zaopatrzeniu w elitarny materiał siewny lub kwalifikowany materiał siewny wszystkich rodzajów, które wystąpią w jednym lub większej liczbie Państw Członkowskich i nie mogą być pokonane w obrębie Wspólnoty, Komisja, stanowiąc zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 21, upoważnia jedno lub więcej Państw Członkowskich do przyjęcia do obrotu, na okres ustanowiony przez Komisję, materiału siewnego należącego do kategorii spełniającej mniej rygorystyczne wymagania.

2. Partia materiału siewnego każdej danej odmiany lub linii wsobnej powinna być zaopatrzona w urzędową etykietę przewidzianą dla odpowiadającej jej kategorii; w każdym innym przypadku etykieta jest ciemnożółta. Etykieta zawiera informację, że materiał siewny w odniesieniu do ich kategorii spełnia mniej rygorystyczne wymagania.

Artykuł 18

Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do materiału siewnego roślin zbożowych przeznaczonych na wywóz do państw trzecich.

Artykuł 19

Państwa Członkowskie podejmują odpowiednie ustalenia dotyczące urzędowego kontrolowania obrotu materiałem siewnym roślin zbożowych, co najmniej przez sprawdzanie prób odnośnie do ich zgodności z wymaganiami niniejszej dyrektywy.

Artykuł 20

1. Wspólnotowe pola testowe ustanowione są w obrębie Wspólnoty dla corocznych, późniejszych kontroli prób elitarnego materiału siewnego i kwalifikowanego materiału siewnego wszystkich rodzajów, pobranych podczas sprawdzania prób; pola te powinny podlegać inspekcji przeprowadzanej przez Komitet określony w art. 21.

2. Takie testy porównawcze służą, w pierwszym etapie, do zharmonizowania technicznych metod kwalifikacji, aby uzyskać równoważne wyniki. Kiedy tylko cel ten zostanie osiągnięty, sporządza się coroczne sprawozdania z postępu prac w sprawie testów porównawczych i wysyła je z zachowaniem poufności do Państw Członkowskich i do Komisji. Komisja zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 21, ustala datę sporządzenia pierwszego sprawozdania.

3. Komisja, stanowiąc zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 21, podejmuje konieczne ustalenia w sprawie przeprowadzania testów porównawczych. Testom porównawczym może także podlegać materiał siewny roślin zbożowych wyprodukowany w państwach trzecich.

Artykuł 21

1. W przypadku stosowania procedury przewidzianej w niniejszym artykule, wszelkie sprawy są przekazywane przez przewodniczącego, zarówno z jego własnej inicjatywy, jak i na wniosek przedstawiciela Państwa Członkowskiego, do Stałego Komitetu ds. Nasion i Materiału Rozmnożeniowego dla

Rolnictwa, Ogrodnictwa i Leśnictwa (zwanego dalej „Komitetem”), ustanowionego decyzją Rady z dnia 14 czerwca 1966 r. (1).

2. W Komitecie głosy Państw Członkowskich ważone są zgodnie z przepisami przewidzianymi w art. 148 ust. 2 Traktatu. Przewodniczący nie ma prawa głosu.

3. Przedstawiciel Komisji przedkłada projekt środków, jakie mają być podjęte. Komitet przekazuje jego opinię dotyczącą takich środków w terminie ustalonym przez przewodniczącego, stosownie do pilności sprawy. Opinie powinny zostać przyjęte większością dwunastu głosów.

4. Komisja podejmuje środki, które mają zastosowanie ze skutkiem natychmiastowym. Jednakże, jeśli środki te nie są zgodne z opinią Komitetu, Komisja niezwłocznie powiadamia o tym Radę. W takim przypadku Komisja może wstrzymać stosowanie środków, które przyjęła, na okres nie dłuższy niż jeden miesiąc licząc od daty powiadomienia.

Rada, stanowiąc kwalifikowaną większością, może podjąć inną decyzję w ciągu jednego miesiąca.

Artykuł 22

Z zastrzeżeniem innych przepisów przewidzianych w załączniku II pkt 2 w odniesieniu do progów tolerancji dla organizmów szkodliwych, niniejsza dyrektywa nie narusza przepisów prawa krajowego, uzasadnionych ochroną zdrowia i życia ludzi, zwierząt lub roślin albo ochroną własności przemysłowej i handlowej.

Artykuł 23

Państwa Członkowskie, nie później niż do dnia 1 lipca 1968 r., wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania przepisów art. 14 ust. 1 oraz nie później niż do dnia 1 lipca 1969 r., przepisy niezbędne do wykonania innych przepisów niniejszej dyrektywy i jej załączników. Niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Artykuł 24

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 14 czerwca 1966 r.

W imieniu Rady
P. WERNER
Przewodniczący

(1) Dz.U. 125 z 11.7.1966, str. 2289/66.

ZAŁĄCZNIK I

Warunki kwalifikacji upraw

1. Uprawa posiada dostateczną tożsamość i czystość odmianową. Warunek ten jest stosowany odpowiednio dla linii wsobnych kukurydzy.
2. Dokonuje się przynajmniej następującej liczby urzędowych inspekcji polowych:

A. Dla owsa, jęczmienia, ryżu, pszenicy, orkisz i żyta	1
B. Dla kukurydzy, w okresie kwitnienia	
a) odmiany obcopolne	1
b) dla produkcji kwalifikowanego materiału siewnego odmian mieszańcowych	3
c) dla produkcji elitarnego materiału siewnego mieszańców prostych	4
d) linie wsobne	4
3. Pola są uprawiane w taki sposób, a uprawa w takim stadium rozwojowym, aby możliwym było sprawdzenie odpowiednio tożsamości i czystości odmianowej, stanu zdrowotności oraz, w przypadku kukurydzy, tożsamości i czystości linii wsobnych oraz dokonanie trzebienia dla produkcji materiału siewnego odmian mieszańcowych.
4. Dla żyta i kukurydzy, minimalna odległość od sąsiadujących upraw innych odmian lub linii wsobnych tego samego gatunku oraz od upraw tej samej odmiany lub linii wsobnych, które nie spełniają warunków dotyczących czystości dla produkcji materiału siewnego tej samej kategorii, powinna wynosić:

	Elitarny materiał siewny	Kwalifikowany materiał siewny
c) kukurydza	200 m	200 m
d) żyto	300 m	250 m

Wymóg stosowania tej odległości może nie być brany pod uwagę, jeśli występuje wystarczająca ochrona przed jakimkolwiek niepożądanym obcym zapyleniem.

5. Choroby, które obniżają przydatność materiału siewnego, w szczególności te powodowane przez grzyby z rodziny *Ustilagineae*, powinny być na najniższym możliwym poziomie.
6. Szczególne warunki dla kukurydzy:
 - A. Liczba roślin wykazujących typowe zaburzenia nie powinna przekraczać:

a) dla elitarnego materiału siewnego	0,1 %
b) dla produkcji kwalifikowanego materiału siewnego odmian mieszańcowych	0,2 %
c) dla produkcji materiału siewnego odmian obcopolnych	0,5 %
 - B. W odniesieniu do trzebienia dla produkcji materiału siewnego odmian mieszańcowych, liczba roślin żeńskich sprawdzonych pod względem możliwości wydawania pyłku nie powinna przekraczać 1 % w każdej urzędowej inspekcji polowej i nie powinna przekraczać 2 % we wszystkich przeprowadzonych urzędowych inspekcjach polowych;
 - C. W produkcji materiału siewnego odmian mieszańcowych, wszystkie rośliny rodzicielskie powinny zakwitać wystarczająco równocześnie.

ZAŁĄCZNIK II

Warunki, jakie mają być spełnione przez materiał siewny

1. Materiał siewny posiada dostateczną tożsamość i czystość odmianową. Warunek ten jest stosowany odpowiednio dla linii wsobnych kukurydzy.
2. Choroby, które obniżają przydatność materiału siewnego, powinny być na najniższym możliwym poziomie. W przypadku kwalifikowanego materiału siewnego, tolerowana jest obecność dwóch cząstek lub fragmentów sporysza (*Claviceps purpurea*) w 500 gramach materiału siewnego.
3. A. Materiał siewny odpowiada następującym normom:

Gatunek	Kategoria	Minimalna czystość odmianowa (%)	Minimalna zdolność kiełkowania (% czystego materiału siewnego)	Minimalna czystość analityczna (% masy)	Szczególna czystość		
					Maksymalna zawartość w materiale siewnym innych gatunków roślin (liczba ziaren na 500 gramów)		
					Ogółem	Inne gatunki zbóż	Inne gatunki roślin
a) Owies, jęczmień, pszenica, orkisz	aa) Elitarny materiał siewny	99,9	85	98	4	1	3, w tym <i>Raphanus raphanistrum</i> lub <i>Agrostemma githago</i> , <i>Avena fatua</i> , <i>Avena sterilis</i> , <i>Avena ludoviciana</i> lub <i>Lolium temulentum</i>
	bb) Kwalifikowany materiał siewny pierwszego pokolenia	99,7	85	98	10	5	7, w tym <i>Raphanus raphanistrum</i> lub <i>Agrostemma githago</i> , <i>Avena fatua</i> , <i>Avena sterilis</i> , <i>Avena ludoviciana</i> lub <i>Lolium temulentum</i>
	cc) Kwalifikowany materiał siewny drugiego pokolenia	99	85	98	10	5	7, w tym <i>Raphanus raphanistrum</i> lub <i>Agrostemma githago</i> , <i>Avena fatua</i> , <i>Avena sterilis</i> , <i>Avena ludoviciana</i> lub <i>Lolium temulentum</i>
b) Ryż	aa) Elitarny materiał siewny	99,9	80	98	4	1 ziarno czerwone	1 <i>Panicum</i>
	bb) Kwalifikowany materiał siewny pierwszego pokolenia	99,7	80	98	10	2 ziarna czerwone	3 <i>Panicum</i>
	cc) Materiał siewny drugiego pokolenia	99	80	98	10	3 ziarna czerwone	3 <i>Panicum</i>

Gatunek	Kategoria	Minimalna czystość odmianowa (%)	Minimalna zdolność kiełkowania (% czystego materiału siewnego)	Minimalna czystość analityczna (% masy)	Szczególna czystość		
					Maksymalna zawartość w materiale siewnym innych gatunków roślin (liczba ziaren na 500 gramów)		
					Ogółem	Inne gatunki zbóż	Inne gatunki roślin
c) Żyto	aa) Elitarny materiał siewny		85	98	4	1	3, w tym <i>Raphanus raphanistrum</i> lub <i>Agrostemma githago</i> , <i>Avena fatua</i> , <i>Avena sterilis</i> , <i>Avena ludoviciana</i> lub <i>Lolium temulentum</i>
	bb) Kwalifikowany materiał siewny		85	98	10	5	7, w tym <i>Raphanus raphanistrum</i> lub <i>Agrostemma githago</i> , <i>Avena fatua</i> , <i>Avena sterilis</i> , <i>Avena ludoviciana</i> lub <i>Lolium temulentum</i>
d) Kukurydza	aa) Elitarny materiał siewny		90	98	0		
	bb) Kwalifikowany materiał siewny odmian mieszańcowych		90	98	0		
	cc) Kwalifikowany materiał siewny odmian obcopolnych		90	98	0		

B. Poszanowanie warunków minimalnej czystości odmianowej jest kontrolowane głównie na polu.

ZAŁĄCZNIK III

Maksymalna masa partii: 20 ton
 Minimalna masa próby: 1 000 gramów
 250 gramów dla linii wsobnych kukurydzy

ZAŁĄCZNIK IV

Etykieta

A. Wymagane informacje:

- a) Dla elitarnego materiału siewnego i kwalifikowanego materiału siewnego:
1. „Materiał siewny kwalifikowany zgodnie z zasadami Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej”
 2. Urząd dokonujący kwalifikacji i Państwo Członkowskie
 3. Numer referencyjny partii
 4. Gatunek
 5. Odmiana lub linia wsobna kukurydzy
 6. Kategoria
 7. Kraj produkcji
 8. Deklarowana masa netto lub brutto
 9. W przypadku odmian mieszańcowych kukurydzy: słowo „mieszaniec”
- b) Dla mieszanek materiału siewnego:
1. „Mieszanka“
(gatunki)
 2. Władza odpowiedzialna za plombowanie i Państwo Członkowskie
 3. Numer referencyjny partii
 4. Gatunek, kategoria, odmiana, kraj produkcji i proporcja masowa każdego składnika
 5. Deklarowana masa netto lub brutto

B. Minimalne wymiary

110 mm × 67 mm
